

क्रम सं०

विषयः धर्मशास्त्रम्

प्रवेश सं० ४०४४५

ग्रन्थकार

नाम षण्णावतिश्राद्धनिर्णयः

पत्र सं० १-१३

अक्षर सं० (पंक्तौ) २६५ पंक्ति सं० (पृष्ठे) ९

श्लोक सं०

लिपिः दे. ना. रामे. १७१२. आधारः का.

आकारः ८.२" x ४.

वि० विवरणम्

पी० एस० यू० पो०--७७ एस० सी० ई०--१६५१--४० ०००

11860

१३
२४७.

॥अथ षणवतिश्राद्धप्रयोगः॥

षण्ण-प्र० ॥
॥९॥

श्रीगणेशायनमः॥ ॥अथषण्णवतिश्राद्धनिर्णयप्रस्तुयते॥ तत्रसंग-
हः॥ अमामनुयुगक्रांतिच्छतिपातमहाकयाः॥ अन्वष्टुमं चरुवो
द्युःषणवयुःप्रकीर्तिताः॥ अस्यास्यैः॥ अमाः हर्षपक्षोयतिथि
योद्वादश॥ मन्वादयः प्रोक्ताहेमाद्रौ॥ तिथ्यग्नीनातिथिस्तिथ्या
शुक्लैर्भोनक्रोग्रहः॥ तिथ्यैर्कोनाशिवोश्वोमातिथिमुन्वादयो॥
सुधोति॥ चैत्रातिथिः पौर्णिमा॥ अग्निस्तृतीया॥ वैशाखेना
स्ति॥ ज्येष्ठेपौर्णिमा॥ आषाढेपौर्णिमा॥ शुक्रादशमी॥ श्रा
वणेकृष्णाष्टमी॥ भाद्रेऽशुक्रतृतीया॥ आश्विनेऽशुक्रनवमी॥ हेरंब
कार्तिकेपौर्णिमासी॥ शुक्राददशीच॥ मार्गशीर्षेनास्ति॥ ॥९॥

पौषेसितैकादशी॥ माघेऽशुक्रसप्तमी॥ फाल्गुनेदशौर्णि
मा॥ एवमेताः॥ क्रमात्तन्वादयश्चचतुर्दशा॥ युगादयउक्ता
रत्नावत्सो॥ माघेपंचदशीकृष्णानभस्यचत्रयोदशी॥ तृतीया
माघवेशुक्रानवम्यज्येयुगादयशतिचतस्रः॥ संक्रांतयः स्र
यस्यद्वादशप्रसिद्धाः॥ वैद्यतयस्त्रयोदश॥ व्यतीपातस्त्रयो
दश॥ विष्णुभादिषुसप्तदशमः॥ नतुयोगविशेषः॥ तस्यकदा
चिकवेनोक्तसंख्यापुरणानहंवात्॥ महाकयाः षोडशतेन
भाद्रपदकृष्णोषपद्यासह॥ आश्विनसितप्रतिपदासहति

षण० प्र०

॥२॥

शिव ध्याश्रवणेने सुक्तं विधित्रयं हेमाद्रौ ॥ अन्वष्टस्या अष्टको
तरदिनश्राद्धं ॥ चकाराखर्वे द्युरष्टकाश्राद्धं च ॥ तत्राष्टकाउक्ता
भगवताश्वलायनेन ॥ हेमंतशिशिरयोश्चतुर्णामपरपक्षा
णामष्टमीषष्टका इति तत्सुर्वेद्युश्राद्धंतदुत्तरे हि अन्वष्टकं
चेति षणवतीश्राद्धानिसर्गः ॥ यत्तु वैधृतयोद्वादश ॥ अती
पाताद्वादश ॥ महाकयाः पंचदश ॥ अन्वष्टस्यादीनि पंचद
शौ सेवंप्रणवतिश्राद्धानिति व्याचख्यस्तदश्राद्धये ॥ त्रयो हेरंब
दशवैधृतिमतीपातासकलं नियतं चां द्राव्ये इति स्फुटं ॥२॥

विरोधात् ॥ नक्षत्रादस्यद्वादशासकवेपि दार्शसंक्र
मणादीनामनखेन प्रकृतानुपयोगत् ॥ आदौ मध्येव
सानेतु यत्र कन्या व्रजेद्रविः ॥ सपक्षः सकलः पूज्यः श्रा
द्धपोउशकं प्रति ॥ इति काष्ठीजिनीये ॥ कन्यागतं स
वितरिया न्यहादितुषोउश ॥ कृतुमिस्तानितु न्यमि
संपूर्णवरदाक्षिणेति श्लोकगोतमीये ॥ नभस्य
स्यासिते पक्षेति धिषोउशकं च यत् ॥ कन्यागतश्च
सूर्यस्यासफलः आद्धकर्मणि इति बौधायनीये

षष्ठः प्र.

॥३॥

य॥ आद्वेषोऽशब्दस्यास्वग्रंथानिर्णीतविरोधात्॥ महत्कृपा
नापंचदशानुपपत्तेश्च॥ एतेन॥ शस्त्रेण तु हता ये वै ते
भ्यस्तत्र प्रदीयते॥ इतीतरदेवताभावेन शस्त्रहृतदेव
तात्त्वविधानात्॥ तदभावे तु प्यते कार्त्तिकमिनीयादिकयां
सिशस्त्रादिमृतपितृकार्यकारिकश्चेद्वेषोऽश
संख्यव्यवस्थापयंति॥ अतो देवाभावेन चतुर्दशीश्चा
द्वेतु प्यते इति मय्योक्तमवास्त॥ दिनानि पंच-येत्यादि
नो वै श्वानराधिकरणन्यायेनावयुसानुवादत्वेनोप

हरिश्च
॥३॥

पत्तेः पक्षांतरं नेतिमाधवीये स्पष्टं॥ तत्र पक्षांतरं काम्यइत्य
न्येतथापि प्रकृतसंख्यासूरणं चोऽशब्दं विनानुपपन्नमे
व॥ नभस्यापरपक्षेतुश्चाद्वैकार्यं दिने दिने॥ नैव नंदादिव
स्यस्यानैववर्ज्यं चतुर्दशीमिति पर्युदासशस्त्रमपि प
क्षांतरेष्वेव व्यवतिष्ठतीति निर्णयामृतादौ स्पष्टं॥ अश
स्त्रामृतपितृआधिकारीविषयत्वव्यवस्थापनंतु न
युक्तिसहं॥ शस्त्रेण तु हता ये वै ते भ्यस्तत्र प्रदीयते इ
ति अस्य शस्त्रमृतपित्रादिदेवताकश्चाद्वैत्यकर्मोत्तर
रस्यैव तादृशाधिकारिणं प्रतिविधानोपपत्तेः॥ नन

षष्ठा० प्र
॥ ४ ॥

स्य महालयंगतै तश्चाद्दस्यदिनांतरे पुनर्मेहालयकर्तव्यतायाः
सर्वग्रंथसंभवत्वात् ॥ पावणधार्मिकपित्रादिदेवताकमहाक
विरुद्धे कोदिएधमोक्तिंगत्वाच्चैयकं नुप्रसक्त्या ॥ अन्व
क्यादीनांपंचदशोक्तिरपिकुलपितैव ॥ हेमंतशि शिरयो
रित्याश्वलायनसूत्रेण द्वादशस्य स्वयमेवोपपादिता
त्वात् ॥ भाद्रपदापरपक्षगतानां नुमुख्य एकाव ॥ एते
नमाध्यावर्षप्रोष्ठपद्यापरपक्षे इत्याश्वलायनोक्त
काष्टकाधमातिदेशात्कैः कर्मभेदस्य स्पष्टत्वात् ॥ मा
ध्यावर्षार्यं श्राद्धस्वतंत्रमिति हरदतीय व्याख्याने

हरं व
॥ ४ ॥

वसंभवएवतस्मादस्ययुक्तव्याख्येव न्यायसीति ॥ अथै
षां कालाः ॥ दशमहालय एकान्वक्ष्यस्वैद्युः श्राद्धान्य
सराद्धेतत्राएकाश्राद्धअष्टमीअपरारुगामिव नि
यमः ॥ तदुत्तरोधेन सर्वोत्तरयो दिनयोः पूर्वद्युस्व
क्ष्यं युगमन्वादयः शुक्लपक्षगाः पूर्वाद्धे ॥ कृष्णपक्ष
गाअपराद्धे ॥ संक्रांतयः संक्रांतिनिर्णयोत्तुपर्वकाल
गाः ॥ वैध्यातिपातौ तु कृप्यानिपिनौ दिनद्वये
सर्वे अस्वेचपरादिनगौ ॥ भक्तमासेष्यमासमन्य
गवैध्यातिपातश्राद्धानिकार्योणि ॥ महालयो

षष्ठा० प्र० एकादीनि नकार्योणिः ॥ अथैषां पिंडनिर्णयः ॥ तत्र यूगा
 ॥ ५ ॥ दिमन्वादि संक्रांतिवतीपातवैष्टिति आद्यानि पिंडरहिता
 नि ॥ अमा महालया एकादीनि संपिंडानि ॥ विवाहाद्यनंत
 रममा आर्द्धमष्टमी आर्द्धचंद्रादि उरहितमेवा ॥ तत्रापि म
 हालया न्वएकादशैद्युः आद्यानि संपिंडान्येव ॥ गुर्वीणि
 पातिकृत्कं महालय आर्द्धमपिंडकं ॥ सुउत्तं पिंडदानं च
 त्रेतकर्मणि सर्वेशः ॥ न जीवपितृकः कुर्यात् ॥ गुर्वीणि
 पातिरेव चेति दक्षोक्तेरिति निर्णयसिंधुः कतिरला ॥ ५ ॥

वकीकारादयः ॥ भट्टनीलकण्ठस्तस्य वयसो निर्मूलकतामालु
 वस्तुतोस्य सम्मूलहेपि ॥ गयायांगंगयोश्चैव मृताये च महा
 लये ॥ निषिद्धमपि कर्तव्यं पिंडदानं तिलापणं ॥ इति परशु
 रामप्रतापीयस्मृत्यंतरोक्तेः संपिंडमेव ॥ अथ देवतानिर्ण
 यः ॥ अन्वष्टक्यं पितृमातृसपत्नीकमातामहवर्गकं न वदै
 वसं महालये तु सपत्नीकाः पितरो मातामहाश्चेति द्विपा
 र्वणं ॥ पितरो मातरः सपत्नीकमातामहाश्चेति त्रिपार्वणं
 वासतिविभवे मातामहीपार्वणमपि पृथक् कुर्यात् ॥ इति य
 तुः पार्वणं वास्त्रिपार्वणं वास्त्रीपुत्रपितृयादिगुरुमित्रपर्य

षण्ण० प्र
॥६॥

तंसकलै कोदिए दैवत सहित मेक पाके न कुर्यात् ॥ रोषाणि स
पत्नी कपित्ता माता महवर्गं दया सकषट् देवता नीति ॥ स्त्री
पुत्रपितृ व्यादि श्रुत्यं षट् नव द्वादशा न्यतम देवता कलो ॥
किं निर्मला ॥ महालय गया आदि द्वादो चान्वष्टका सुय ॥
नव देवसु मे वै रं शेषं षट् पौरुषं विदुरिति आहुहे माद्रि
यं ॥ महालय गया आदि द्वादो चान्वष्टका सुय ॥ त्रैयं द्वाद
श देवसंतीर्ष्य प्रोक्ते मम चासुयेति निगमवाक्यं न स वि
ति भवेद्दशी दिवा द्विपार्वण कव व्या कर्त्तकं अत एकोक्तं हेरंब
शेषं षट् पौरुषं विदुरिति ॥ अन्यथा उपाध्याय गुरु श्वश्रू ॥६॥

पितृ व्याचार्य मातृ कइयु पक्रम्य ॥ सखि द्रव्य दशिष्या या स्त्री
र्थे चैव महालये ॥ एकोदिए विधाने नष्ट जनीयाः प्रयत्नत इति
आदि हेमाद्रिय पुरोणा किं वैयर्थ्या पतेः ॥ अत एव निर्णय
मते महालया दोष थक् सहवा भर्तृ मि रिया दिना पार्व
ण देवता निर्णयित तत्रै कस्मिन्नेव काले एकेनैव पाकेनै
क एव कर्त्ता भ्राता दिना मे कोदिए विधाने न आहो नि
कुर्यात् ॥ इत्युक्त्वा आचार्य गुरु शिष्येभ्य एव ये सादि
एकस्मिन् ब्राह्मणे सर्वानाचार्या दीन्यस्त जयेदित्युदा
हृतं ॥ एकस्मिन् ब्राह्मणे इत्यशक्त विषयं ब्राह्मण विष

यंचेति तत्रैव निणीतं ॥ तस्मात्सर्वेषां कोटिश्च देवता समुच्चयास्तु
 को महालय इति सिद्धं ॥ विश्वे देवास्तुष्टम्यां कामकालौ पूर्वौ
 ध्रुवश्च सदर्शादिषु सर्वेषु पुरुषैर्वै आर्द्रवौ कन्यासंक्रम
 निमित्तश्चाद्धधुरिलोचनौ महालयधुरिलोचनौ वित्तिकेचि
 त् ॥ तच्चिंसे ॥ अपिकन्यागतैस्तुर्यैकाम्ये तु धुरिलोचनौ इत्य
 त्तरारूपरागे स्नायादिति वत्कन्यागतैस्तुर्यै इति सप्तम्यै हेरव
 र्थस्य निमित्तत्वेन निमित्तानुत्तरं नैमित्तिकस्योच्येयात् ॥
 कन्यासंक्रमणनिमित्तश्चाद्धधुरिलोचनौ न महालय इति ॥ ७ ॥
 तिष्ठत् ॥ अथानेकश्चाद्धसंपाते तत्र प्रसंगानिर्ण

यः ॥ तत्रामामनुयुगक्रांतिबैधृतिव्यतीपाताहकानां तत्र
 वं ॥ समानां गप्रधानत्वात् ॥ अमामन्वादि संक्रांतिश्चाद्ध
 नितंत्रेण करिष्ये इति संकल्प्य हेमाद्रिः ॥ युगादिमन्वादिना
 दर्शस्य प्रसंगसिद्धिः ॥ युगादिश्चाद्ध करिष्ये ॥ इतिकालदर्श
 कत् ॥ महातंत्रवदर्शनात् तत्र वृतां युगमन्वादि संक्रांति
 दीनां प्रसंगसिद्धिः ॥ दर्शश्चाद्ध करिष्ये ॥ इति महालयैत
 त्रवत् एव कीर्तनमिति न व्याः ॥ तत्राविवाहघनंतरद
 र्शस्यापि रवेतंत्रमेव समतंत्रत्वात् ॥ महालयान्वष्टस्या
 योर्न पूर्वौ तैर्दर्शादिभिस्तंत्रप्रसंगो वा ॥ दर्शादिषु स

षणव० प्र०

॥ ८ ॥

पत्नी कौपितवर्गदेवलेतुमहालयनेतरेषांचदशीदिनांप्रसां
गएव॥ देवतैस्सातमहातंत्रवत्वाच्च॥ अधिकंप्रविष्टं न तु तद्व
निरिति न्यायेन देवताधिक्योपेविरोधाभावाच्च तादशमा
हालयस्वर्वेद्युश्चाद्योस्तत्रं॥ नवदेवतासकमहालया
नवस्ययोरपितंत्रं॥ एवाह्नापराह्नादिकालभेदेतुतंत्र
प्रसंगेनस्तः॥ यथास्वाह्नागानां संक्रांतीनां शुक्रम
तुयुगादीनां राशिकेनयथावा॥ शुक्रमतुयुगादीनां
योक्त्रिकसंक्रांतीनां तु भवति॥ तत्र प्रसंगेन॥ हेरंब
एवं वैद्यतिव्यतीपातयोर्मध्याह्निकसंक्रांतेऽनदश

हेरंब
॥ ८ ॥

न॥ एवमन्यत्राप्युच्यते॥ अथ तर्पणनिर्णयः॥ तत्रामास
तुयुगादीनां तिथ्यातिपातेषु श्राद्धासुर्वणं तर्पणं कार्यं॥
स्वर्वेद्युर्नवस्ययोरपि तर्पणं कार्यं॥ अथ तर्पणं प्रयो
गांते॥ अथैकाविकृतिमाध्यावर्षश्राद्धेष्वप्येव॥ यत्तु
सप्तम्यनवस्ययोर्दशविकृतिवास्तुर्वतर्पणं कार्यं॥
तद्विकृतिवानंगीकारोते तर्पणानुष्ठानमिति॥ तन्न
अथैकास्वितएवहीतिनियमातद्वमन्वेनतद्वमौयिसा
त॥ अथैकास्वितिवक्तुवचनस्यतिगसमवायन्या॥ हेरंब

हेरंब
॥ ८ ॥

षष्ठवती
॥ ८५ ॥

येनाष्टकादिवितयपरत्वेनांतएवतर्पणस्यविहितत्वात्॥
प्रयोगरत्नादिसंवादाच्च असकृन्महालयेतत्परक्षिते॥
सकृन्महालयेपरद्युतिरिति॥ संपातेतुयादृशश्राद्धानंत
त्रप्रसंगोवाभिर्जातस्तेषांतर्पणेपितृवैवतंत्रप्रसंगौ॥
श्राद्धावतौतुतर्पणस्याप्यावतिरुक्तप्रकारेणादावन्ते
वा॥ यत्रमहालयेदर्शादिश्राद्धंतत्रानुष्ठानं॥ तत्रपु
र्वेदर्शादितर्पणंरुत्वाश्राद्धांतेमहालयतर्पणं॥ यत्र हेर्ब्र
श्राद्धाखुर्वेदर्शादौतर्पणंमभिहितं तत्रब्रह्मयज्ञा॥ ८५ ॥

गतर्पणंअनंतरंष्टथकुर्यात्॥ निस्यतर्पणेनप्रसंग
स्तंत्रवा॥ येतुदर्शाश्राद्धादौहोहकालेनिस्यतर्पणस्यप्रयो
गांतःपातिवास्मानतंत्रताचक्षते॥ अन्येतुसधेस्काल
वैपिप्रयोगबहिर्भूतस्यापितंत्रत्वं॥ अन्यांगैरन्यागानांप्र
संगसिद्धेः॥ पशुपुरोडाशादावभ्युपगमात्॥ पूर्वतिलो
दकंदत्वाअमाश्राद्धंतुकारयेदितिकोप्रसयेनप्रयोग
बहिर्भूतमेगानुष्ठानस्यारंभणीयाहहस्पतिसवादा
वभ्युपगमाच्चैदमपिप्रयोगबहिर्भूतमेवोगर्भकार्यं॥

षष्ठा० श्रा०

॥१०॥

त

अतः प्रसंगानुष्ठाननमविरुद्धमित्याहुः ॥ तदुभयमप्यसत् ॥
निसंमाहृतिवर्गयोर्भिन्नयोर्देवतात्वं दर्शयितुं सपत्नीकपि
हवगस्येति देवताभेदात् ॥ अहवदार्शिकादिकयोरीदृशा
देवताभेदमादायैव ॥ संपाते देवताभेदमादायैव ॥ संपाते
देवताभेदात्त्वादयुग्मं समाचरेदिति उक्तं ॥ यत्र प्रत्यादिकं
महात्म्यादीं परे हनि तर्पणं ॥ प्रातः संध्योर्तै तर्पणं कृत्वा पुनः
स्नात्वा शेषमाह्निकं कुर्यात् ॥ स्नात्वा तीरं समागत्य उपविश्य
कुशासने ॥ संतर्पयेत्पितृस्त्वा स्नात्वा वस्त्रं च धारयेत् ॥ इ
त्युक्तं संग्रहोक्तं ॥ यत्तु श्राद्धीयतर्पणानंतरं प्रातः स्नाना

हेरंब

॥१०॥

संध्याधिका मिति तत् ॥ संध्याहीनोऽप्युचिर्नियमनर्हः सर्व
कमस्विति अन्यकर्मणि संध्याविवाधिका राभावस्योपपा
दित्वात् ॥ पूर्वदिवा नुष्ठेयमस्य वरोहणं गस्यापि स्वर्योपस्था
नस्य ॥ प्रातर्होमानंतरं मनुष्ठानदर्शनाच्चेष्टं कुशासा
नतर्पणं ते स्नानं चेति द्वयं विच्छेयं ॥ शेषो नुवादः सर्वानि
ति श्राद्धं देवतास्तु ॥ नियर्थः ॥ इतरेषामप्रसक्तैः ॥ महात्म
यानां हि पार्वणकाले तदीयतर्पणेन सप्तम्यष्टमी श्राद्धी
गतर्पणस्य प्रसंगसिद्धिः ॥ नवमी श्राद्धस्य महात्म्या

षण० प्र०
॥९९॥

नां त्रिपार्वणं कृत्वेतेन नवमी श्राद्धस्य प्रसंगो नेतरयोः ॥ यत्र तु
महालययादावैतत्तर्पणं वैश्वदेव श्राद्धात्तत्र तर्पणं कृ-
त्वा वैश्वदेवः कर्तव्यः ॥ प्रमादात्तर्पणकरणे वैश्वदेवातेषां
स्य श्रुत्वा यथा कर्म भवतु प्रसंगस्तत्र वा ॥ विवाहाद्यानंता-
न्तर्विवाहादिप्रयुक्तसति कृत्वा तर्पणनिषेधे तत्राप्यावृत्ति-
रिति संक्षेपः ॥ अथ श्राद्धविघ्ननिर्णयः ॥ पत्न्यारजस्वला
यादृशीदिव्यस्तीपातातानि श्राद्धान्यामेनकार्यणि ॥ श्राद्ध-
विघ्नादिजातीनां आमश्राद्धं प्रकीर्तितं ॥ अमावास्यादिनि-

हरं व
॥९९॥

यतं माससंवलसराद्यते इति हासीतोक्तेः ॥ नियतं निसाकरणे
प्रसूयाय हेवादिना व्यतीपातादिसंग्रहः ॥ शुद्धपक्षतरसवे
नैव ॥ महालयस्त्वनैव ॥ मृताहं च सपिंडं च गया श्रा-
द्धं महालयं ॥ आपन्नोपि न कुर्वीत श्राद्धं मासेन कर्हि चित् ॥
इति स्मृतिदर्पणे गालवोक्तेः ॥ सकृन्महालये दिनांतरे स्ना-
तायां कुर्यात् ॥ सर्वेद्युः श्राद्धं सपिंडं चित्यसत्तत्र वात् ॥ तस्य
पक्ष्यनालं मुकलं कर्तुं मते सर्वेद्युः प्रभृति श्राद्धं त्रयमं न-
नैव ॥ स्तुतकै तु दशीदीनां लोपः ॥ स्तुतकांते प्रायश्चित्तं कु-

षणव० प्र०
॥९२॥

योत् ॥ महालयं यथासंभवपंचमीदशम्यादिपक्षमवलंब्य
सर्वथाअपरपक्षादतिक्रमेयावत्तद्विश्वसंक्रमं सकृन्महा
लयं कुर्यात् ॥ अष्टकाअष्टकान्यतममासे सकृत् कुर्यात् ॥
षोडशमहालयश्चादीनां एककर्मप्रतिपद्यारंभोत्तरदि
तीयादिप्रयोगमकारयेत् ॥ पक्षांतरे प्रकृते पिस्तुतका
ते प्रायाश्चितमेव ॥ अथ षणवतीश्राद्धकर्मांशौ अमा
श्राद्धभाद्रमावास्याया अन्यस्यावासकृन्महालयं
यथाविभवं पंचम्यादन्यतमपक्षेण कार्यं ॥ तेषु यत्

हेरंब
॥९२॥

षणव० प्र०
॥९३॥

दोषाकुर्यात् ॥ अनाहिताग्निरतेश्राद्धशेषेण ॥ अत्र सर्वत्र विधा
यकवाच्यानिन्यायाश्च सर्वत्र प्रसिद्धा इति नात्र निश्चिता इति
दिक् ॥ श्रीमन्मृत्युर्धरगोविंदस्वरिस्तनोः शिवस्य तौ षण्ण
वतीश्राद्धनिर्णयः समाप्तः ॥ शके १७१२ साधारणनामस
वसरे पौष शुद्ध १३ तदिने चितकोपनामकरामचंद्रसुता
र्यंबकेन लिखितं स्वार्थं परार्थं च श्रीगजाननार्पणमस्तु ॥
श्रीराजारामरामरुक्मायनमः श्रीः ॥ श्रीगजाननजयति ॥

हेरंब
॥९३॥

योत् ॥ महालयं यथासंभवपंचमीदशम्यादिपक्षमवलंब्य
 सर्वथाअपरपक्षादतिक्रमेयावत्तद्व्यश्विकसंक्रमं सक्तमहा
 लयंकुर्यात् ॥ अष्टकाअष्टकान्यतममासेसक्तंकुर्यात् ॥
 षोडशमहालयश्चादीनां एककर्मप्रतिपद्यारंभोत्तरदि
 तीयादिप्रयोगमकारयेत् ॥ पक्षांतरेप्रक्रांतेपि सक्तका
 ते प्रायश्चित्तेमेव ॥ अथ षणवतीश्राद्धकर्मशक्तौअमा
 श्राद्धंभाद्रामावास्यायाअन्यस्यावासक्तमहालयं
 यथाविभवंपंचम्यादन्यतमपक्षेणकार्यं ॥ तेषुचतु

हर्ष
 ॥९२॥

चतुर्दशीवर्ज्या ॥ सक्तमहालयेननंदादयोवर्ज्याः ॥ ग्रंथां
 तरेप्रसिद्धाः ॥ अमापातेभरण्यचद्वादश्यांपक्षमध्यगे
 तथातिथिंचवारंचनक्षत्रंनविचारयेत् ॥ शतेप्रयोगपा
 रिजातेहेमाद्रुक्तेरमादौननिषेधः ॥ मृताहनिनिषे
 धस्यचकाराकुरणपक्षंचतुर्दश्यामृताहृत्यस्या
 मितिनिषिधायतिथौकुर्यात् ॥ नचतुर्दश्यामितिका
 लनिर्णयप्रकाशादौउक्तं ॥ यतीनांद्वादश्यामेव ॥ अ
 ष्टकाशक्तौमाघमासेव ॥ तत्राप्यशक्तौअष्टमीश्रा
 दमेवकुर्यात् ॥ वैश्वदेवमाहिताग्निभिन्नान्नेनश्रा

षणव० प्र०

॥९३॥

दात्ताकुरु योत्॥ अनाहिताग्नि रतेश्राद्ध शेषेण॥ अत्र सर्वत्र विधा
य कवाक्यानि न्यायाश्च सर्वत्र प्रसिद्धा इति नात्र लिखिता इति
दिक्॥ श्रीमन्महातुर्धर गोविन्दस्वरिस्तनोः शिवस्य कृतौषण
वती श्राद्ध निर्णयः समाप्तः॥ राके १७१२ साधारण नामस
वसुरे पौष शुद्ध ११ तदिने चितकोपनाम करामचंद्र सुत
यं बकेन लिखितं स्वार्थं परार्थं च श्रीगजाननार्पणमस्तु॥
श्रीराजारामराम रुक्माय नमः श्रीः॥ श्रीगजानन जयति॥

हेरं

॥९३॥

